

ויאמר ליווסף הנגה אביך חוללה, ובשעה שהשפתה לא היה חוללה, וצל שידע שהרי באוטו הזמן עלה לררגה עליונה קדושה כסא שלם, משום לכך השתחרה לאotta מרבבה, כסא עליון, שלמות האין הגדול והחזק שנקרא על שמו, ועל זה וישתחוו ישראל על ראש המטה. ודאי על ראש המטה, ושורי עללה למוקומו והתעטר.

בעטרות המלך קקדוש.
ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחוו ישראל על ראש המטה. רבי חייא פתח ואמר, (קהלת ז) כל זה נסיתי בחכממה אמרתי אחכממה והיא רחוקה ממי. הרי שניינו, שלמה הפלך, ירש את הלבנה מכל אדריכל, ובימי עמדו בשלמותו אotta הלבנה שהתרבה מכל, וכשרצה לעמוד על הנוגות התורה אמר, אמרתי אחכממה וגו.

אמר רבי יהודה, יעקב אמר ושבתי עם אבמי ונשאתי ממצרים וקורפנוי בקרבתם. שם שניינו, מי שיצאה נשמהנו בראשות אחתרת, וגופו נקבע בארץ הקדושה, פתוח עליו ירימה ב' ותבאו ותטאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה. אמר ונחלתי שמתם ברשות אחתרת! אמר רבי יהודה, שוניה יעקב, שהשכינה היהת אהזונה בו וקובקה בו. וזה שפטוב בראשית (ז) אני ארד עמק מצרים - לדור עמק בגולות, ואני עלה גם עליך ליזוג כי את נשמהך ולקבר את גופך בקברך לאזדווגא כי נשמהך, ולאתקבר גוףך בקברך אבחתך. מאי קא מייר, (אף על נב דרא) נפקת נשמהך ברשות אחרא. (ג'א ועל דא ואני אעלך גם עליה בתיב).

הדברים האלה ויאמר ליווסף הנגה אביך חוללה. ובשעתה דסגיד, לא דוה חוללה, ועל הדיע דהא בההוא זמנא, סליק בדרגא עלאה קדיישא ברסיא שלימתא, בגין כך סגיד לההוא רתיבא, ברסיא עלאה, שלימיו דאלנא רביבא ומקייפ, דאקרי על שמיה. ועל דא, וישתחוו ישראל על ראש המטה, על ראש המטה ודי, דהא אספלק לאתריה ואתעטר:

בעטרות דמלכא קדיישא:

ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחוו ישראל על ראש המטה, רבי חייא פתח ואמר, (קהלת ז) כל זה נסיתי בחכממה אמרתי אחכממה והיא רחוקה ממי. היא תנין, שלמה מלפआ, ירידת סירה מכל סטרוי, וביוםיו קיימא בשלמותא, היא סירה דאתביבא מפלא, וכד בעא למיקם על ניוסי אוריתא. אמר, אמרתי אחכממה וגו.

אמר רבי יהודה, יעקב אמר, ושבתי עם אבותי ונשאתי ממצרים וקורפנוי בקבורתם, פון תנין, מאן דנפק נשמהך ברשותא אחרא, (ד' דמו נ"א) וגופא דיליהatakbarer בארעא קדיישא, עליה בתיב, (ירמיה ב) ותבאו ותטאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה, יעקב אמר וקורפנוי בקבורותם, ונשמהך נפקא ברשותא אחרא.

אמר רבי יהודה, שאני יעקב, דשכינתא הוות אחידת ביתה, ואתקברת ביתה. הדא הווא דכתיב, (בראשית מו) אני ארד עמק מצרים, לדירא עמק בגולות. ואני עלה גם עליך לאזדווגא כי נשמהך, ולאתקבר גוףך בקברך אבחתך. מאי קא מייר, (אף על נב דרא) נפקת נשמהך ברשות אחרא. (ג'א ועל דא ואני אעלך גם עליה בתיב).